

Evangelikus hírek

Marcalon innen és túl

2010. december 20. - 4. évfolyam, 5. szám

Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek

Az idei esztendő igehirdetési rendjét sajátos módon úgy állították össze, hogy a Keresztelő János neve, szolgálata, alakja legfeljebb említés szintjén került elő. Pedig ő az igazi, ádventi hírnök, aki még egy kicsit őszövségi próféta, de Jézus szerint annál is több. (Mt 11,9b)

Ő volt az útkészítő, a kiáltó hang a pusztában, aki megtérésre, vagyis az Úrhoz térésre szólította fel izrael népét. „Térjetelek meg, mert elközelített a mennyek országa!” (Mt 3,2) Ezért keresztelt, mely keresztelésben az emberek valóságosan is átélhették az újjászületést, azt, hogy Isten kegyelméből kaptak még egy esélyt az újra kezdésre, az életre, a helyes életre.

Azonban szolgálata végén ő is elbizonytalanodik. Vajon jól tett-e, jól tudta-e amit tett és amit tudott? Üzen Jézusnak a börtönből: „Te vagy az Eljövendő, vagy mást várjunk?” (Mt 11,3) Mert Jézus teljesen más volt, másként tett, mint ahogyan azt János várta. Kezében nem volt szórólapát, hanem éppen, hogy szelíden és csendesen érkezett abba a világba, melyne elítélésére kellett volna jönnie János gondolatai szerint. Míg a Keresztelő a közeli apokalipszist villantotta fel, addig Jézus számárháton vonult be Jeruzsálembe.

Mert Jézus ilyen volt. Mert az Ő küldetése nem a csatákban győztes, és ott dicsőséget szerző hadvezér küldetése volt. Nem egy egész Izraelt átfogó főpap volt, és nem is egy Júdeán ural-

kodó királynak kellett lennie. Ő mindhárom volt egyben, és sokkal nagyobb, de mégis sokkal kiszolgáltatottabb is.

Mert Jézus győztes hadvezér volt, de nem a seregek élén ment csatába, talán éppen a római birodalom ellen, ahogyan azt várták tőle, hanem éppen a szégyen fáján, a kereszten aratott győzelmet mindannyiunk ellen-

sege a halál és a sátán felett.

Mert főpap volt de nem egy népé, nem egy templomé, hanem mindenkié, mindannyiunké, mikor így imádkozott a Gecsemáné-kertben: „De nem értük könyörgök csupán, hanem mindazokért, akik az ő szavukra hisznek énbennem.” (Jn 17,20)

Mert király volt, de nem a mi értelmünk szerint, egy országnak a politikai vezetője, uralkodója, hanem az egész

emberiség feletti, és majd valamikor ítéletmondó úr.

Ez a logika teljesen más, mint amit János várt, más, mint amit az írástudók vártak, más, mint amit a tanítványok vártak, vagy valaha is elgondoltak. És valljuk meg mi is őszintén, a mi logikánkkal is teljesen összeegyeztethetetlen ez a mentalitás. Az, hogy ha valakinek mindene megvan, ha valaki

úr égen és földön, miért lesz önszántából szegény, és megalázott?

Erre nincs más válasz, és nem is lehet más magyarázat, mint amit a 141-es számú énekünkben éneklünk:

„Mi készítetted, hogy értünk elhagyd a mennyeket, és vállald ember létünk, a mentő szeretet.” (4. versszak)

Karácsony csodája éppen ebben van. A hatalmas és mindeneket átfogó úr, mindenek teremtője ott fekszik gyámoltalanul Mária gondoskodására bízva a betlehemi jászolbölcsőben. Mert azon az éjjelen megtörtént a csoda, összeért a föld az éggel, és egyszer csak váratlanul megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek. Mindezt

átgondolva Keresztelő János szava már nem is szól olyan dörgedelmesen. Valahogy így hangzik számomra: Elközelített a mennyek országa, itt van velünk a Megváltó, akit elhozott hozzánk az ő végtelen emberszerete. Hát ki az aki nem akar ővele lenni, őhöz menni?

Amen

Halottak emlékezete 2009-2010

Az elmúlt egyházi esztendőben 20 testvérünket szólította el közülünk élet és halál Ura gyülekezeteinkből. A nevek a temetések időrendjében szerepelnek, mellettük az életkor és a ravatalnál elhangzott vigasztaló ige olvasható.

Bak Józsefné Balogh Irén

87 esztendő - De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet. /Zsolt 73,23/

Göcze Józsefné Páli Etelka

67 esztendő - Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe,.../Mt 6,10;13/

Hajós Géza

84 esztendő - Miközben ezeket mondta nekik, íme, egy zsinagógai előljáró ment hozzá, leborult előtte, és így szólt: "A leányom most halt meg, de jöjj, tedd rá a kezéd, és élni fog." Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt. ... Amikor Jézus bement az előljáró házába, és meglátta a fuvolásokat meg a zajongó sokaságot, így szólt: "Menjetez inen, mert a leányka nem halt meg, csak alszik." Azok pedig kinevették őt. Amikor aztán kiküldték onnan a sokaságot, bement, megfogta a leányka kezét, mire az felébredt. És híre ment ennek az egész vidéken./ Mt 9,8-9; 23-26/

Szabó Gyula

83 esztendő - Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. ...Csendesedjetez el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten./ Zsolt 46,2;11/

Matuszka Jánosné Molnár Emma

82 esztendő - Nagyon vigyázzatez magatokra, hogy szeresétez az Urat a ti Istenetezket. /Józs 23,1/

Baumgartner Jánosné Barcza Mária

68 esztendő - Jöjjetek énhozzáz mindnyáján, akik megfáradtatez és meg vagytok terhelve, és megnyugvást adok néktez. /Mt 11,28/

Erdélyi Béláné Takács Ágota

60 esztendő - Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki az ő tulajdon fiát sem kímélte, hanem őt mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent./Rm 8, 31-32/

Babics Csaba

55 esztendő - ...az élő Úrra és te életedre mondom, hogy csak egy lépés választ el a haláltól./1Sám 20,3b/

Süle Dezsóné Bödör Margit

74 esztendő - Így van a halottak feltámadása is. Elvettetez romlandóságban, feltámasztatez romolhatatlanságban; elvettetez gyalázatban, feltámasztatez dicsőségben; elvettetez erőtlenségben, feltámasztatez erőben. Elvettetez érzéki test, feltámasztatez lelki test. Ha van érzéki test, van lelki test is. /1Kor 15,42-44/

Az elköltözöttez emléke legyen áldott közöttünk, legyen velük Isten békessége mindaddig, míg Jézus Krisztus Urunk feltámadásra hívó szavát nem hallják őz is. Dicsőség Krisztusnak, a halál legyőzőjének.

Orbán Sándor

62 esztendő - Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!/Ézs 43,1/

Buzás Lajos 45 esztendő

...legyen meg a Te akaratod.../Mt 6,10/

Porkoláb Istvánné Imre Ida

84 esztendő - Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Aki az ő tulajdon fiát sem kímélte, hanem őt mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent./Rm 8, 31-32/

Filkorn Pálné Rosta Emma Julianna

99 esztendő - Nekem az élet Krisztus, a meghalás nyereség. /Fil 1,21/

Burján Lajosné, Hajmázy Mária

83 esztendő - Ne veszítsétez el tehát bizalmatezkat, amelynek nagy jutalma van. 36Mert állhatatosságra van szükségetez, hogy az Isten akaratát cselekedjetez, és így beteljesüljön rajtatez az ígérte. /Zsid 10, 35-36/

Garas Zoltán 71 esztendőt és Garas Zoltánné Fonyó Irén 72 esztendő

Mindezettek szemben diadalmaskodunk az által aki szeret minket. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban./Rm 8,37-39/

Csongrádi Csaba

51 esztendő - Az ÚR adta, az ÚR vette el. Áldott legyen az ÚR neve! /Jób 1,21/

Gögös József

56 esztendő - A szeretet soha el nem múlik. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet./1Kor 13,8,13/

Rosta Dezső

86 esztendő - Isten ajándékai és elhívása visszavonhatatlanok./Rm 11,29/

Csuka Sándor

76 esztendő - Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága. Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni. De az ÚR szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is;/Zsolt 103,15-17/

Nekem az Ádvent...

Mit jelent nekem Ádvent? Elgondolkodtam azon, hogy ma, az emberek többsége mit is lát Ádvent kezdőbetűiben.

Á - mint Árudömping. A boltok tele vannak mindennel, ami szem-szájnak ingere. Minden leértékelt, olcsó, most kell megvenni. Novemberben már karácsonyi pompában csillognak az üzletek és hirdetik becses portékáikat, ami csak náluk kapható és a legolcsóbb is csak náluk lehet. Rohanunk a boltokba, hogy nekünk is jusson e csodás dolgokból, ne hogy lemaradjunk róla.

D - mint Díszek. Igen, mindent kivilágítunk, mindent kidíszítünk. Még el sem múlt Minden-szentek, már Mikulások sorakoznak az ablakokban, karácsonyi díszekkel borítunk be mindent. Ma nem jó az egyszerű, szép. Csicsás kell, csillogó, hogy mindenki lássa, nekünk ilyen is van. Kinek lesz a legszebb az ablaka, aajtaja, kerítése? Kinek lesz nagyobb koszorúja?

Csoda hát, hogy nincs is karácsonyi hangulatunk? November óta karácsony vesz körül, bárhová is nézünk. Mire elérkezik az ünnep már gyűlöljük, szenvedünk tőle.

V - mint Várni. Ki szeret várni? Ilyenkor hosszú sorok és tömeg van mindenhol. Sorok a hentesnél, zöldségesnél, pénztárnál, bankban, iskolai menzákon. Nem szeretünk várni. Rohanunk, akár egymás mellett is, csak rohanunk a dolgaink után. Nincs időnk megállni, hiszen sietni kell. Várni a Megváltót? Arra sincs időm, pláne nem az utolsó ítéletre várni. Mi dolgom nekem vele, gondoljuk sokan...

E - mint Emberek. Az emberek közönyösek. Barátságatlanok. Ilyenkor pláne. Mindenkinek dolga van, köszönni sincs idő. Morcosak. Keserűek. Fáradtak és szomorúak. Egy egyszerű kis mondattal nem tudnak mit kezdeni: „Legyen szép napja.” – Manapság ki mond ilyet?

N - mint Nem. A kedvenc szavunk. Szinte mindig, mindenre. Nem. Nem akarok. Nem tudok. Nem érek rá. Nem megy. Nem akarok vele foglalkozni. Nem jó.

T - mint Tél. Nem szeretjük a telet. Fúj a szél. Hideg van. Csúsznak az utak. Csak ne essen a hó, ne legyen fagy. Sokba kerül a fűtés és nem lehet kint dolgozni. A tél rideg. A tél szürke és komor. Szomorúságot hoz és mi is azok leszünk tőle.

Tényleg ez lenne a mai ember Ádventje? Figyelem az embereket és sajnos sokszor tényleg ez a mai ember Ádventje. Nem lát túl a külsőségeken, pedig Ádvent kezdőbetűiből a következőt is kiolvashatnánk:

Á - mint Árudömping. Igen kell ez is. Szeretjük meglepni szeretteinket apróságokkal. Nem az ajándék a fontos. Bármit szeretnénk megkaphatjuk, hiszen mindenki számára rejtegetnek kis „kincseket” az üzletek.

Nekem Ádvent boltocskája más portékát árul. Ez nem más mint a SZERETET. Telepakolhatom vele a kosaramat mégsem kerül semmibe. Annyit adok belőle amennyit csak tudok és örülnek neki azok, akik kapják. Sosem megy ki a divatból és az emberek igenis szeretik.

D - mint Díszek. Kellenek a díszek is. Kell a gyertyafény, a fényfűzér a koszorúk az aajtókon, kapukon. Megadják az ünnep hangulatát, hogy különleges lesz minden azon az éjszakán. De legyenek csak útmutatók, kis útjelző fények, melyek rávilágítanak a csodára.

V - mint Várni. Várni igenis jó. Várni karácsonyt vasárnapról vasárnapra. Meggyújtani a koszorún a gyertyákat. Várni, mint gyermekkorunkban a csodára. Amikor kinyílt az aajtó és ott állt a feldíszített fa. Várni akkor is, ha már én díszítem a fát, ha már én készítem az ünnepi vacsorát. Hiszen Jézuska, gyermekek-

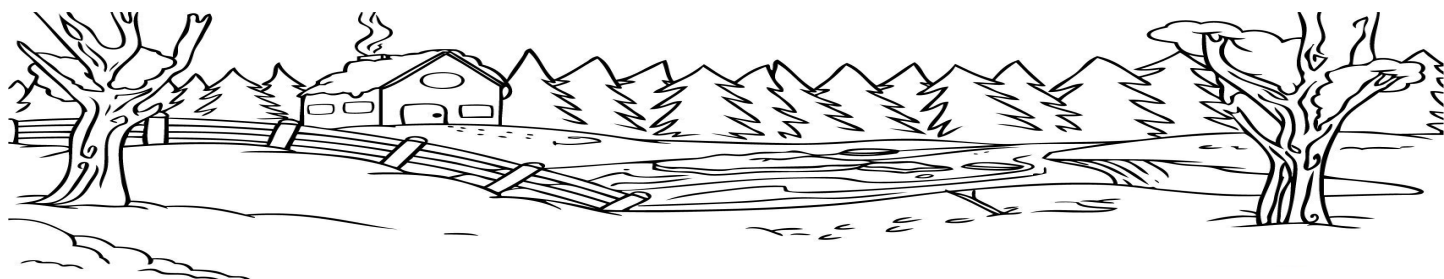
rom titkos legjobb barátja jön el hozzám.

E - mint Emberek. Én a közönyös embert is szeretem. A szomorút, a fáradtat, az idegest, az undok embert is. Nem lehetünk mindig vidámak, nyugodtak. Vannak hibáink, ahogyan másoknak is. De nem szabadna ennek előtérbe kerülnie. Szeretünk mások felett ítélkezni. Ő az én bűnömért ment a keresztfára. Ki vagyok akkor én, hogy ítélkezzem mások felett?

N - mint Nem. Ilyenkor nem szabadna ennek a szónak léteznie. Ilyenkor nincsenek nemek. Ilyenkor az igenké a főszerep. És nem csak most, hanem egész évben az övék kellene, hogy legyen. Tőle sem hallunk nemet. Csak igent. Mert szeret.

T - mint Tél. A tél igenis jó. Nem kopár és nem szürke. A gyerekek mosolya, nevetése a szánkózásakor olyan, mint az angyalok nevetése. A szobában meleg van, együtt lehetünk végre, hiszen nem kell a kertben, a földeken dolgozni. A tél jó, mert összehoz bennünket. Nekünk melyik az igazi Ádvent?

K.A.

Tarisznyánkban bocsánat, békesség, bizonyosság és barát

Elmúlt a nyár, vége lett a tábornak. Szomorúan szálltunk buszra, autóra és elindultunk haza, Bobára, Felsőzsolcára. E-mail címek lapultak zsebünkben, azzal a reménnyel, hogy újra találkozhatunk az ősz folyamán. Elindult az iskola, a sok tennivaló, de szívünkben reménnyel vártuk a találkozást. Október 22-én elindultunk, most mi vállalkoztunk a hosszú útra Borsod-Abaúj-Zemplén megyébe, Felsőzsolcára, hogy újra láthassuk kis barátaink kedves, mosolygós arcát, akik egy felejthetetlen együtt töltött héttel ajándékoztak meg bennünket.

Tarisznyánkban bocsánat, békesség, bizonyosság és barát – Tábortalálkozó volt Felsőzsolcán

A találkozás nagy kavalkádjában záporoztak a kérdések és válaszok, az „emlékszel mi volt a táborban?” – kezdetű mondatok. Az iskola ebédlőjébe fészkeltek be magunkat erre a napra, amit közös imádsággal és énekléssel kezdtünk. Zengett az iskola a már jól ismert ifjúsági énekektől és szinte pillanatok alatt újra a táborban éreztük magunkat.

Ezután négy csoportba dolgoztunk együtt, így készülve az alkalmat záró istentiszteletre. A kisebbek tengert rajzoltak három kis szigettel. Egy sziget volt Felsőzsolca, egy pedig Boba. A középső sziget pedig? A találkozás szigete, melyen egy templom állt. A templomot a nagyobbak készítették el. Eközben a harmadik kis csapat papírhajókat hajtogatott, mindenki nevével ellátva, hogy később tengerre helyezhessük őket, jelképezvén azt, hogy mindenki ül a kis csónakján a saját élete tengerén, örömmel, bánattal, de minden kis hajó egy irányba tart, bárhol is vagyunk. Urunkhoz, aki nélkül nem ismerhettük volna meg egymást, hiszen Ő az, aki egymásnak adott bennünket.

S a negyedik kis csapat? Ők kis szívekre egy-egy ígét írtak, melyet az is-

tentisztelet végén egymásnak ajánlékoztunk, hogy emlékeztessenek bennünket az Úr szavai arra, hogy a távolság ellenére mindig ott leszünk egymásnak.

A készülődés végeztével megnéztük a táborban készült képeket, majd ebédhez terítettünk. Az iskola dolgozói finom ételt varázsoltak asztalunkra s az addig hangos kis társaság némává vált, csak az evőeszközök csörgése törte meg a csendet. A finom ebéd után készülődni kezdtünk a közös istentiszteletre.

Az istentiszteleten Rostáné Piri Magda esperes asszony hirdette nekünk Isten ígését Ézs 54, 10. verse alapján. Mindegyikünk vállára egy-egy láthatatlan tarisznnyát akasztott, és bele négy

ez a négy fontos szó együtt a tarisznyánkban nem más, mint Jézus. Mert ő az, aki számunkra a bocsánat, ő az, akitől igazi békességet kapunk, ő az, aki kihozhat a bizonytalanságból, ő az, aki mindig hű barátunk.

A megható istentisztelet után sajnos búcsút kellett intenünk egymásnak. De előtte még egymás hátára ragasztott lapokkal szaladgáltunk egy-egy tollal a kezünkben, és a lapokra egymásnak üzenetet hagytunk. Ezek a kis üzenetek, az egymásnak ajándékozott ígék a szívecskéken emlékeztetnek majd bennünket erre a találkozóra, a nyári táborra és arra, hogy lesz még találkozás. Hálával tartozunk Janiga Gábornak a miskolci gyülekezet másodfelügyelőjének

azért, hogy a nyáron és most is találkozhattunk. Az ő önzetlen szeretete és segítsége nélkül nem ismerhettük volna meg kis barátainkat. Köszönjük Huszárné Fekete Andreának is a segítséget, hiszen ő volt az, aki végigjárta a kis település utcáit, hogy felkeresse a gyerekeket, és hívja őket a találkozóra. Köszönjük Felsőzsolca polgármesterének, dr. Tóth Lajosnak, hogy helyet és finom ételt kaptunk az iskolában.

Köszönjük Urunknak, hogy szeretetével tenye-

rén hordoz bennünket, hogy újra és újra megadja nekünk a találkozás örömét.

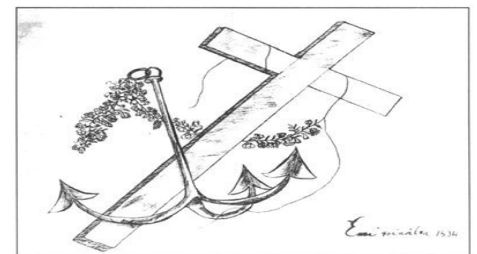
„Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg.” Ézs 54, 10

Kendeh Anita

(megjelent az evangelikus.hu-n)

fontos szót helyezett. A bocsánat szavát, hogy tudjunk tisztán élni a világban, hiszen egymás kölcsönös bocsánatából élünk, de legfőképpen Isten szüntelen bocsánatából! A békesség szavát, hiszen Jézus a mi békességünk, ő az, aki átveszi terheinket. A bizonyosság szavát, hiszen nem élhetünk bizonytalanságban. Isten, amit megígért nekünk, azt teljesíti, velünk, emberekkel kötött szövetsége örök érvényű. Isten nekünk az ő rendíthetetlen bizonyosságát hirdeti. S a negyedik szó tarisznyánkban a barát. Mert, az élethez barát kell. Barátok nélkül nem élhetünk boldogan. S

„Én vagyok a világ világossága”

Vízkereszt ünnepe egy méltatlanul elhanyagolt ünnepünk. Pedig fontosságát mutatja az, hogy utána a vasárnapon elnevezése is innen kapja a nevét. Mégis, mivel kötött napon van, ami nem „pirosbetűs ünnep” az istentiszteleti látogatottság általában elég gyér, talán sokszor nem is tudatosul bennünk, hogy ünnep van.

Isten egyik csodája mégis ez az ünnep. Hiszen éppen ezen a napon, hirdetteti nekünk, a világosságot! Ez a fény ünnepe, a napkeleti bölcsek napja, akik követik a fényt, igaz, egy csillag fényét, de az olyan erővel sütött akkor, hogy annak nem tudtak ellenállni. Ez a fantasztikus fényesség hirdette nekik: a zsidóknál új király születik. És ez elég volt nekik, hogy elindulva a biztonságos otthonukból, több ezer km-t tegyenek meg, hogy meglássák az új királyt. Nem zavarta őket, hogy nem találta először Jeruzsálemben,

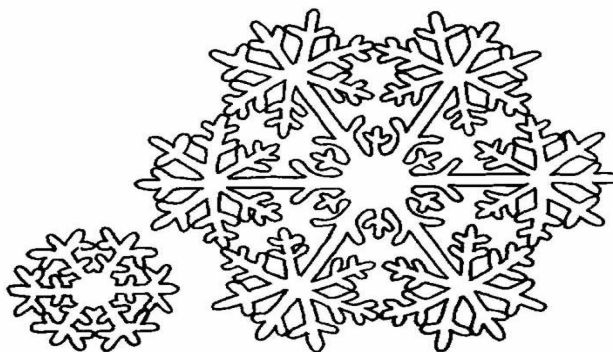
mentek oda, ahová a prófécia, és az újra feltűnő csillag fénye vezette őket: Betlehembe a jászolbölcsőhöz. És ott ők tudtak hódolni egy csecsemő előtt, aki nem tudott egy értelmes szót sem kiejteni, csak gögicsélt.

Ez a kisedd felnöve ma így szól hozzánk: Én vagyok a világ világossága! Nem másra hagyja az ajánlgatást, ő maga szól így! Már nem órá világít egy csillag fény, hanem ő maga a fényesség. Ő a világosság. Az, akit már régóta várt az emberi büntől megsötétett világ. Amikor ezek a sorok íródnak, éppen egész napos havazás volt, egész nap borult, szürke idővel. De estére kisütött a nap, és csillogott egy pár percig a napfény a kristálytiszta havon. Vakító volt, fényes volt, világos volt. Jézusban ilyen világosságot kaphat az ember. Bevilágít minden sötété zugot bennünk, nem hagyja, hogy a sötétében, a rosszban, a go-

noszban maradjon az ember. És ennél még nem áll meg, hiszen nem csak egyszer ajánlja ezt nekünk, hanem újra és újra, nap mint nap. Életünk elején a keresztségbe is ezt ajánlja fel, és ha eltévednénk, akkor újra ezzel hozzánk lép igéjével és az úrvacsora szentségével, mert nem akarja, hogy a sötétségbe maradjunk. Ezért jött, ezért született, ezért érdemelte meg a királynak kijáró tisztelgést, és ezért halt meg a golygona keresztyén.

Vízkereszt ünnepe a karácsonyi ünnepkör után, mikor az embernek már kezd bele fásulni az ünneplésbe, a nagy évésekbe, akkor Jézus szava fel akar rázni, hiszen mindez nem csak egy szép legenda, hanem értünk van! A mi életünkért itt, és majd ott egykoron.

Ámen

Karácsonykor együtt volt a család

Minden családban van/volt régen saját liturgiája a karácsony ünneplésének. Fiatalokkal beszélgetve kiderült, hogy ezek a hagyományok lassan lassan kikopnak, és egyszerű ajándékdömpinggé válik a legmeghittebb ünnepünk. Ezért megkérdeztük gyülekezetünk Lidi nénijét (Baráth Lajosné Baráth Lídiát) hogyan ünnepelték gyermekkorában a karácsonyt.

Elmondta, hogy „mikor 2 éves voltam a testvérem férjhez ment. A fiú megnősült, iskolába voltak, a harmadik katonává volt. Sopronba volt a három fiú. Otthon volt még egy nagyobb testvérem....Sok mindent hallottam akkor a szüleimtől. Tv, rádió nem volt. Édesapám jókat tudott mesélni, így teltek el a téli esték...”

„A karácsony akkor volt együtt a családdal. 12 ültünk az asztalnál. Annyi disz-

nót vágtak amennyi kellett, csak hát hűtőszekrény nem volt. Nálunk, ha kellett südőt vágtak, birkát, ősszel egyet egyet mindig levágtak. Hús nélkül, nélkülözéssel nem voltunk...” Az istentisztelet után összegyűlt a család, közösen vacsoráztak, majd a családfő olvasott fel a családi, kézzel írt Bibliából.

Elgondolkodtató volt, hallgatva őt az egyházhoz, gyülekezethez való kötődés. Lidi néni nemeskocsi származású, ahol lelkész nem volt, csak kántortanító: „Jó tanító akadt. Az istentiszteletet is megcsinálta. De karácsony másnapján jött ki a lelkész. Karácsony másnapján meg újévkor is délután, vízkeresztkor délelőtt meg áldozócsüörtökön. Vízkereszt meg áldozócsüörtök a kocsiaké volt...a nagyünnepen eljött a család Bobára.

Teljesen úthosszat. Odakészült mindenki, hogy karácsony első napján délelőtt mindenki kijön. A tanító minden ünnepnapon tartott istentiszteletet.” Délutánonként a tanító tartott istentiszteletet, délelőtt pedig bementek Bobára a lelkészt meghallgatni például karácsony első napján.

Megható volt hallgatni, ahogyan ezekről az ünnepnapokról beszélt Lidi néni. Ismét megerősített abban, hogy az ünnepekből megmaradó élmények nem az ajándékokhoz, hanem az átélt ünnep érzelmeihez kötődnek, a meghittséghez, a megélt szeretettséghez. Adja Isten, hogy a 2010-es év karácsonya olyan lehessen mindannyiunk számára, melyet érdemes, talán évtizedek múltán is visszaidézni, példaként állítani a jövő nemzedék elé.

Ifjúsági hétvége Csöngén

2010. november 19-20-án Csöngén gyűltek össze a bobai, nemeskocsi, illetve kemenespálfai ifjúsági kör tagjai, hogy együtt tölthessenek el két napot a közösség jegyében. 13 főből álló kis csoportunk a Csöngői Ökumenikus ifjúsági központ vendégszeretetét élvezhette a hétvégén. Az ifjúság mostani témája: Miért jó nekünk, hogy van az ifi?

Ehhez az elgondolkodtató kérdéshez három szót kaptunk segítségül: tisztelet, elfogadás, összetartás.

Megismerkedhettünk a csöngői evangélikus templommal, melynek a karzatán található az a pad, amelynek egyik latin nyelvű belevéselt szövegét Pe-

tőfi Sándorénak tulajdonítanak. Így szól: „Spes confisa Deo nunquam confusa recedit”, vagyis „Az Istenbe vett reménység sohasem szegyenít meg”. A hagyomány szerint a költő innen nézte az istentiszteletek alatt Csáfordi Tóth Rózát, akihez verseket is írt.

Hosszú, éjszakába nyúló beszélgetések, játék, nevetés és nem utolsósorban éneklés kísérte az ott töltött időt. Az együtt töltött két nap alatt érezhet-

tük, hogy szinte egy kis „családdá” alakult át az ifink. Hiszen nem akarunk mást, csak otthont, közösséget, ahol nem az ellenségeskedés, az előítéletek az úr, hanem a bizalom, egyenlőség, barátság és a szeretet. Rövid hétvégénket úrvacsorai istentisztelettel zártuk, melyben a csoport minden

tagja közreműködött egy-egy felolvasással, és hálát adtunk Istennek, hogy ott lehettünk mindannyian.

Az alkalom sok szervezést igényelt. Sok különleges feladattal és program várt ránk, hogy még közelebb kerülhessünk egymáshoz és Istenhez. A programokon kívül is mindig együtt voltunk, sokat beszélgettünk, énekelünk. Mielőtt asztalhoz ültünk, mindeki segédkezett a terítésben, valamint az elpakolásban.

Sok szép élménnyel gazdagodva tért haza mindenki. A két rövid napnak közösségépítő ereje volt, jobban összekovácsolt minket. Ezeket az emlékeket örökre a szívünkbe zártuk.

Végül egy a Bibliából vett igével zárom soraimat:

"Mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adott Szentlélek által." (Róm 5,5)

Szolnoki Anett

Gyerekeknek - Karácsonyi Kvíz

1. A napkeleti bölcsek, amikor Jézust köszöntötték aranyat, tömjént és mirhát vittek ajándékul. Mi a tömjén?

1. Nemesfém
2. Különleges keleti csemege
3. Fehéres – sárgás színű gyanta, füstölögtetésével áraszt jó illatot
4. Drága kenet

2. A karácsonyi ünnepkör ideje mettől meddig tart?

1. András naptól vízkereszt napjáig
2. Adventtől január 6-ig
3. Adventtől újévig
4. Bronzvasárnaptól karácsony másnapjáig.

3. Mit jelent az Advent szó?

1. Jézus eljövételét, Istenvárást jelent
2. Szent András apostol ünnepét
3. Mulatozások idejét
4. A várakozás idejét

4. Milyen jelzővel emlegetik Szent Andrást?

1. Jeget hozó Szent András
2. Disznóölő Szent András
3. Tollfosztó Szent András
4. Békés Szent András

A helyes megfejtők jutalomban részesülnek. A megfejtéseket a lelkeszi hivatalba várjuk.

5. Adventi koszorút melyik felekezetben állítottak először

1. római katolikus
2. adventista
3. református
4. evangélikus

6. Az Advent mettől meddig tart?

1. Karácsonytól újévig
2. András naphoz legközelebb eső vasárnaptól dec. 24-ig
3. András naptól szilveszterig
4. December 1-től január 6-ig.

A nemeskocsi fília története

Az 1540-es évektől Kemenesalján rohamosan terjedtek a reformáció tanai. Csaknem az egész tájegység a lutheri reformáció hívévé válik, így Boba és Nemeskocs lakossága is. 1661-ben azonban Bobát és Kocsot egyesült gyülekezetként említik, amiből arra lehet következtetni, hogy a két község egyenrangú része volt az összgyülekezetnek. Egy 1674. január 6-án Bécsben kelt idéző levél szerint Keresztes György ebben az időben a két község lelkésze. Egy 1680-ból származó tanúvallomásból arra lehet következtetni, hogy Nemeskocsban a „gyászévűzred” (1671–1681) alatt is volt lelkész. Az ezután következő években Kocsnak a társgyülekezeti jellege megszűnik, mert 1695-ben már úgy szerepel, mint Boba filiája.

Részlet Schacchi, vasvári prépost 1713. évben kelt egyházlátogatási jegyzőkönyvéből: „Boba templomának tornya, mely Kocs és Boba között valamikor Vadasülés temploma volt és most a két község egyházául szolgál, már régen összeomlott, de a belseje tisztességes állapotban van. Szenté-

lye bolthajtásos, alja téglával kirakva, szőszéke kőből, kórusa fából, oltárasztala szintén kőből. Felszerelése azonban már elkallódott vagy elromlott. Maradt még két kelyhe, egyik rézből, a másik aranyozott, azon kívül néhány vászonkendő és terítő. A plébánia-ház Bobán volt és még hozzávaló földekről is hallunk.”

1681-ben az evangélikus templomokat megyeszerte elvették, artikuláris helyeket jelöltek ki számukra. A bobai és nemeskocsi evangélikusok vadászüllési templomát is megkísérelték elvenni, ezt azonban a két település lakosai akkor (1731. júniusában) megakadályozták – kaszákkal, dorongokkal kiverték a foglálókat. 1731 szeptemberében aztán – már katonai segédlettel – mégis elvették az istenházát, és attól kezdve a katolikusok használták a vadászüllési templomot egészen addig, amíg állt. A plébános – egyre ritkábban – Alsóságról járt misézni. A templom azonban egyre romosabb lett. Teteje beroskadt, fala omladozni kezdett, és teljesen használhatatlanná vált. (Köveit a nemeskocsi

katolikus iskola építésekor használták fel.)

A község neve 1907-ig Kocs, ekkor kapta jelenlegi nevét. A Nemeskocsra való változtatást az indokolta, hogy a községet a postán és a közigazgatásban gyakran összetévesztették a Komárom megyében található Kocs községgel. A megkülönböztető szerepű Nemes- előtag az egykori lakosság köznemesi voltára utal.

Nemeskocs vallási összetételéről több összeírás is található 1900-ig. Ebből kiderül, hogy a lakosság kb. 70%-a evangélikus vallású volt. A többi katolikus, illetve néhány alkalommal kis számú zsidó és református vallásúakat is összeírtak. 1950 óta az evangélikus népesség aránya fokozatosan csökkent. Ennek oka a migráció hatására bekövetkező keveredésben keresendő. A faluban letelepedő családok nagy része katolikus. Valószínű, hogy a jövőben az evangélikus és a katolikus vallásúak aránya a községben kiegyenlítődik.

Karácsonyi recept

Erdélyi töltött káposzta

Hozzávalók: 1,5 kg darált hús (lapocka v. dagadó), 1,5 kg savanyított káposztalevél (jobb zöldegeseknél lehet kapni, ha nincs akkor vékony nyers képosztalevél is jó), 3-4 kg savanyú káposzta, vágott (attól függően, ki mennyire szereti), kb. 20 dkg rizs, 1 füstölt csülök vagy oldalas vagy sonka, 2 nagy fej hagyma, só, bors, pirospaprika, kapor, csombor (borsikafű), 2-3 evőkanál paradicsomlé

1. A káposztákat meg kell mosni, hogy hányszor és mennyire attól függ, ki mennyire akarja savanyúra. A káposztaleveleken a torzsát késsel el kell vékonyítani, ha nagy a levél, félbe kell vágni. A csülköt feldarabolni, megmosni.

2. A töltékhez a hagymát apróra vágni, olajon üvegesre párolni, a pirospaprikát hozzáadni, a tűzhelyről levéve egy nagy tálban a darált hússal, rizzsel, sóval, borssal és egy picit kaporral összekeverni. Erdélyben nem szoktak túl sok pirospaprikát használni, kb egy teáskanálnyit, de ez ízlés dolga.

3. A nagy fazék aljára egy kis vágott káposzta kerül és kapor meg csombor (a csomborból egy kiadós szál elhelyezése a legjobb, de keveseknek áll rendelkezésre. Én ilyenkor gézbe csomagolt morzsolt csombort használok). Erre helyezük a töltelékeket. A káposztalevél egyik felére kell tenni egy kis tölteléket és óvatosan feltekerni, majd a végén betúrni a káposztát, hogy szép formája legyen.

4. Egy sor tölték fölé jön a darabolt csülök, majd vágott káposzta kis kaporral és csomborral.

5. Addig lehet rétegezni, amíg van hozzávaló. A tetején káposzta legyen, Annyi vízzel kell felönteni amennyi ellepi, forrás után lassú tűzön kb 2 órát vagy 3-at főzni, az utolsó fél órában kerül a tetejére a paradicsomlé (akár el is hagyható).

Tejföllel tálaljuk, mellé a száraz somlói, vagy kissomlyói fehérbor tökéletes harmóniát biztosít.

Alkalmaink karácsonytól böjtig

December 24. Szentesti istentisztelet: 15 óra Kemenespálfa, 17 óra Nemeskocs, 19 óra Boba (gyermekek szolgálatával)
December 25. Karácsony ünnepe: 9 óra Adorjánháza (úrvacsora), 10 óra Boba (úrvacsora), 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
December 26. Karácsony másnapja: 9 óra, Csögle (úrvacsora), 10 óra Boba (úrvacsora), 14 óra Nagypirit (úrvacsora), 15 óra Kispirit (úrvacsora)
December 31. Óév este: 18 óra Nemeskocs, 19 óra Boba
Január 1. Újév ünnepe: 10 óra Boba (úrvacsora), 15 óra Kemenespálfa
Január 2. Újév utáni vasárnap: 9 óra Csögle, 10 Boba
Január 6. Vízkereszt ünnepe: 10 óra Boba, 11 óra Nemeskocs (úrvacsora)
Január 8. Vízkereszt ünnepe utáni 1. vasárnap: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba
Január 12. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba
Január 15. Vízkereszt ünnepe utáni 2. vasárnap: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
Január 19. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba
Január 22. Vízkereszt ünnepe utáni 3. vasárnap: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba
Január 26. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba
Január 29. Vízkereszt ünnepe utáni 4. vasárnap: 10 Boba
Február 2. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba
Február 6. Vízkereszt ünnepe utáni 5. vasárnap, 9 óra Csögle, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
Február 9. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba
Február 13. Vízkereszt ünnepe utáni utolsó vasárnap
Február 16. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba
Február 20. Hetvened vasárnap: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
Február 23. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba
Február 27. Hatvanad vasárnap: 9 óra Adorjánháza, 10 Boba
Március 2. (szerda) Bibliaóra: 15 óra Boba
Március 6. Ötvened vasárnap: 9 óra Csögle, 10 óra Boba, 14 óra Nemeskocs, 15 óra Kemenespálfa
Március 9. (szerda) Böjti sorozat 15 óra Boba
Március 13. Böjt 1. vasárnapja: 9 óra Adorjánháza, 10 óra Boba

Számunk szerzői voltak:

Erdélyi Károly, Kendeh Anita, Kendeh László, Szolnoki Anett

Kiadja a Bobai Evangélikus Egyházközség

Rostáné Piri Magda lelkész és Szolnoki András felügyelő